

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 645/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 222/2015 a jeho rozsudkom z 28. júla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2015 faxom a 11. novembra 2015 poštou doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského

súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 222/2015 a jeho rozsudkom z 28. júla 2015 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 C 6/2008-496 z 20. marca 2015 bola sťažovateľovi uložená povinnosť *„zaplatiť navrhovateľovi sumu 385,05 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % ročne z dlžnej sumy počnúc od 1. 8. 2011 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania... 369,20 Eur a trovy právneho zastúpenia... 484,11 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa...“*.

3. Napadnutým rozsudkom krajský súd odvolaním sťažovateľa napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 1 C 6/2008-496 z 20. marca 2015 potvrdil a časť, ktorá nebola odvolaním napadnutá, ponechal v platnosti. Sťažovateľovi zároveň nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Podľa názoru sťažovateľa postupom a napadnutým rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu jeho v sťažnosti označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru.

K ich porušeniu došlo podľa sťažovateľa predovšetkým tým, že podľa jeho informácií na internetovej stránke krajského súdu, ale ani na jeho úradnej tabuli nebol podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zverejnený čas a miesto verejného vyhlásenia napadnutého rozsudku krajského súdu. Požiadavka na verejné vyhlásenie rozsudku podľa čl. 142 ods. 3 ústavy vychádza podľa sťažovateľa z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách a túto požiadavku možno považovať za splnenú iba vtedy, ak má verejnosť možnosť získať informácie o dátume a mieste vyhlásenia rozsudku tak, aby pri takomto zverejnení mohol byť prítomný ktokoľvek, kto má o to záujem, pričom vo vzťahu k účastníkovi konania sa musí vychádzať z prezumpcie takéhoto záujmu.

Okrem uvedeného sťažovateľ namieta, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu nespĺňa požiadavky § 157 ods. 2 OSP, a preto je tento rozsudok nepreskúmateľný. Krajský súd sa podľa názoru sťažovateľa vôbec nevysporiadal s jeho námietkami uplatnenými v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní. Tým, že krajský súd riadne neodôvodnil rozsudok, je sťažovateľ toho názoru, že mu „odňal... právo konať vo veci“. V odôvodnení rozsudku taktiež podľa sťažovateľa absentuje právne posúdenie veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože „je tu iba odkaz na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 OSP“.

5. Napokon sťažovateľ vyjadruje názor, že využil všetky právne prostriedky, ktoré mu právne predpisy poskytovali, pretože dovolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu nie je možné podať vzhľadom na to, že „týmto rozsudkom bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. I C 6/2008-496 zo dňa 20. 3. 2015 v odvolaním napadnutých výrokoch.“

6. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom rozhodol tak, že vysloví porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu a jeho napadnutým rozsudkom. Napadnutý rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si sťažovateľ uplatnil náhradu trov tohto konania.

Schválením dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. marca 2016 až 28. februára 2017 došlo k prerozdeleniu nevybavených vecí pridelených sudcovi Ľubomírovi Dobříkovi a náhodným výberom bola vec pridelená 14. septembra 2016 sudcovi Sergejovi Kohutovi, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

11. Podľa § 237 písm. f) OSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

12. Ako rozhodujúce sa javí, že podľa tvrdenia sťažovateľa nebol zákonným spôsobom informovaný o termíne vyhlásenia napadnutého rozsudku krajského súdu. Okrem

toho odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonné požiadavky, a preto je nepreskúmateľné, čím došlo podľa názoru sťažovateľa k odňatiu jeho práva konať vo veci.

13. Obe tieto námietky sťažovateľa (ako to napokon aj on sám v súvislosti s druhou námietkou výslovne uvádza) treba považovať za námietky odňatia možnosti sťažovateľa ako účastníka konania konať pred súdom.

14. Vzhľadom na dosiaľ uvedené sťažovateľ mohol podať proti napadnutého rozsudku krajského súdu a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, dovolanie ako účinný prostriedok ochrany v sťažnosti označených práv, čo však neurobil. To zakladá neprípustnosť sťažnosti. Treba tiež dodať, že sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že dovolanie nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, keďže výslovne vychádzal z názoru, že dovolanie nie je vôbec prípustné.

15. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

16. Keďže sťažnosť ako celok bola odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uplatnených nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2016